

РЕШЕНИЕ

№ 967

гр. София, 27.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-16, в публично заседание на двадесет и пети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Валерия Братоева

при участието на секретаря Александрина Ж. Пашова
като разгледа докладваното от Валерия Братоева Търговско дело № 20231100901163 по описа за 2023 година

РЕШИ:

РЕШЕНИЕ №

гр. София, 27.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО, VI-16 състав, в открито съдебно заседание, при закрити врата, на двадесет и пети юли две хиляди двадесет и трета година, в състав:

СЪДИЯ: ВАЛЕРИЯ БРАТОЕВА

при участието на секретар Александрина Пашова, разгледа търг. дело № 1163 по описа за 2023 година и взе предвид следното.

Производството е по реда на чл. 625 и сл. от Търговския закон.

Образувано е по молба на длъжника „Б.Х.Б.“ ЕООД – в ликвидация, ЕИК ****, с адрес: гр. София ****, район Лозенец, ул. ****, представлявано от ликвидатора Д. П. И., за откриване на производство по несъстоятелност.

Молителят излага твърдения, че едноличният собственик на капитала взел решение за прекратяване на дейността му и откриване на производство по ликвидация. По отношение на „Б.Х.Б.“ ЕООД-в ликвидация обаче било образувано ревизионно производство по ДОПК за периода 01.01.2015 г. до 31.12.2020 г. за дължим корпоративен данък, в резултат на което

органите по приходите издали ревизионен акт № P22221021004789-091-001/19.05.2022 г., с който били определени допълнителни задължения за корпоративен данък за ревизирания период -01.01.2016 г. – 31.12.2016 г. в размер на 1429419,48 лева – главница и 744548,87 лева – лихви, начислени за периода от 01.04.2017 г. до 19.05.2022 г., който акт въпреки съдебното му обжалване, влязъл в сила.

Поради липса на текущи парични средства дружеството не било в състояние да извършва плащания към кредиторите си, представляващи изискуеми парични задължения за корпоративен данък, установени с ревизионен акт № P-22221021004789-091-001/19.05.2022 г., като затрудненията не били временни и не се очаквало да бъдат преодоляни в бъдеще, тъй като търговецът бил прекратил търговската си дейност. В този смисъл производството по ликвидация следвало да бъде прекратено, а спрямо дружеството да бъде образувано производство по несъстоятелност поради свръхзадълженост, респ. неплатежоспособност.

Съдът, като прецени доводите на молителя и събраните по делото доказателства, намира от фактическа и правна страна следното.

Дружеството-молител е капиталово търговско дружество с правно-организационна форма – ЕООД, с капитал 10 лева, внесен изцяло и с основен предмет на дейност изграждане и експлоатация на съоръжения за производство на електрическа енергия.

В депозираната молба по чл. 625 ТЗ „Б.Х.Б.“ ЕООД – в ликвидация, ЕИК ****, изрично признава, че към 20.06.2023 г. в правната му сфера са налице публичноправни задължения възлизащи на сумата 1429419,48 лева – главница и 744548,87 лева – лихви, като дружеството признава факта да не разполага с краткосрочни активи, с които да ги погаси, с оглед преустановената търговска дейност.

Не се твърди и не се установява „Б.Х.Б.“ ЕООД – в ликвидация, ЕИК ****, да е носител на вещни права върху недвижими имоти или да притежава пътни превозни средства.

В производството е изготвено заключение на съдебно-финансово икономическа експертиза, което съдът кредитира като обосновано и съответно на останалите събрани в производството доказателства и въз основа на същото приема за установено следното.

След извършена проверка и анализ на представените по делото доказателства и търговските книги на дружеството, вещното лице е установило, че счетоводството не е водено съгласно приложимите стандарти и Закона за счетоводство. Поради тази причина не е извършен финансов анализ на годишните финансови отчети на дружество и не са определени стойностите на показателите за ликвидност. Върху имуществото на дружеството с Постановление за налагане на обезпечителни мерки на публичен изпълнител при НАП, изх. № С220022-022-0060348 от 08.09.2022 г. е наложен заповед върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, както и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касети и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги - „УНИКРЕДИТ БУЛБАНК“ АД в размер на сумата 2218442,74 лева.

Съгласно справка опис и оценка на активите и пасивите на „Б.Х.Б.“ ЕООД - в ликвидация към 21.06.2023 г. дружеството няма налични активи.

Съгласно справка за общите задължения (е-услуга) от НАП към 10.07.2023 г. вещното лице е установило, че молителят е носител на публични задължения, които подлежат на разпределение от публичен изпълнител, в общ размер на общо 2343181,68 лева, формиран

от сумата 1422163,37 лева главница и 921018,31 лева – законна лихва, които представляват установени задължения по ЗДДС за 2016 г., установени с ревизионен акт № Р22221021004789-091-001/19.05.2022 г., който молителят твърди да е влязъл в сила.

Дружеството не разполага с дълготрайни материални активи, като към 31.12.2022 г., посочена ката предходна година в счетоводния му баланс към 21.06.2023 г. са отразени предоставени дългосрочни заеми на свързани лица и инвестиции в размер на 17475000 лева, като няма данни за евентуална тяхна събираемост/възвръщаемост, като по отношение на текущите активи, същите представляват вземания в размер на сумата 134000 лева към 31.12.2022 г., както и налични парични средства в размер на 11000 лева. Към 21.06.2023 г. вземанията намаляват до 31000 лева, при парични средства в размер на 8000 лева. Видно от счетоводния баланс към 31.12.2021 г. дружеството не разполага с дълготрайни активи, налице са други вземания в размер на 31000 лева и 8000 лева - парични средства в наличност, което съответства и на счетоводния баланс към 21.06.2023 г. Не става ясно, при открито производство по ликвидация през 2021 г. и прекратена дейност на какво се дължи отразеното нарастване на текущите активи към 31.12.2022 г., поради което и същото не би могло да се приеме за документално обосновано, още повече при установено нередовно водене на търговските книги.

Други доказателства от значение за разрешаване на молбата не са ангажирани.

Молбата на „Б.Х.Б.“ ЕООД – в ликвидация, с правна квалификация чл. 625 ТЗ, е подадена от процесуално легитимирано лице - търговец, който твърди да е свръхзадължен и неплатежоспособен (с оглед формулирания петитум). Разгледана по същество молбата е основателна.

Съгласно чл. 607а ТЗ материалноправни предпоставки за откриване на производство по несъстоятелност са две имуществени състояния на длъжника: 1). неплатежоспособност - общото основание, приложимо спрямо всички видове търговци и 2). свръхзадълженост - специално основание, приложимо само спрямо капиталовите търговски дружества по смисъла на чл. 64, ал. 3 ТЗ, каквото е и настоящото, включително искането за откриване на производство по несъстоятелност поради наличието на това състояние е релевирано при условията на кумулативност.

Според чл. 608, ал. 1 ТЗ неплатежоспособен е търговец, който не е в състояние да изпълни изискуемо: 1). парично задължение, породено от или отнасящо се до търговска сделка, 2). публичноправно задължение на държавата или общините, свързано с търговската му дейност, или 3). задължение по частно държавно вземане. Посочената разпоредба не е единствената относима към понятието "неплатежоспособност", тъй като по негативен начин елементите му са очертани и в чл. 631 ТЗ, според която молбата се отхвърля, когато се установи, че затрудненията на търговеца са временни или че той разполага с имущество, достатъчно за покриване на задълженията, без опасност за интересите на кредиторите.

Затова уеднаквената съдебна практика по чл. 290 ГПК, изразена в решение № 118/09.08.2013 г. по т. д. № 1042/2012 г. на ВКС, I Т.О., решение № 54/8.09.2014 г. по т. д. № 3035/2013 г. на ВКС, II Т.О., решение № 201/11.12.2014 г. по т. д. № 659/2014 г. на ВКС, I Т.О., решение № 202 от 10.01.2014 г. по т. д. № 1453/2013 г. на ВКС, II Т.О., решение № 143 от 16.10.2015 г. по т. д. № 937/2015 г. на ВКС, I Т. О. и други, приема, че неплатежоспособността е обективно съществуващо имуществено състояние на длъжника, характеризиращо се с трайна невъзможност на същия да изпълни посочено в чл. 608, ал. 1 ТЗ изискуемо парично задължение чрез наличните краткотрайни и реално ликвидни активи.

Състоянието на неплатежоспособност следва да е налице към приключване на устните състезания по делото, но изискването за трайния му характер по необходимост предполага извършване на цялостен финансово-икономически анализ на дейността на търговеца в достатъчно продължителен период назад.

Както се посочи, неплатежоспособността е обективно трайно икономическо състояние, което е правно дефинирано в чл. 608, ал. 1 ТЗ и се изразява в невъзможността на търговец да изпълни определени от закона изискуеми парични вземания. Предприятието трябва да може да посрещне плащанията на т. нар. краткосрочни, съответно текущи задължения. Краткосрочните задължения са тези, които са изцяло изискуеми, а текущите задължения включват освен краткосрочните и тази част от дългосрочните задължения, които са с настъпил или настъпващ през отчетния период падеж. В конкретния случай, задълженията на дружеството са формирани само от публично-правни задължения, които са с настъпил падеж и имат краткосрочен характер.

Преценката за способността на предприятието да погаси тези задължения следва да се направи посредством анализ на активите, чрез които едно действащо предприятие поема плащанията си. Принципът е, че дълготрайните активи (т. нар. постоянен капитал), не служат за извършване на плащанията на краткосрочните/текущите задължения, тъй като предвид предназначението им, без тях предприятието не би могло да осъществява своята дейност, поради което, ако ги осребри, би я преустановило. Краткотрайните (текущите) активи на предприятието (т. нар. оборотен капитал), за разлика от дълготрайните активи, които се използват за повече от един отчетен период (1 година), участват еднократно в производствения процес, при което за длъжника са налице текущи постъпления, които именно са източник на средствата за погасяване (плащане) на краткосрочните, съответно текущите задължения при едно действащо предприятие.

Предвид горното, с оглед установяване на състоянието на неплатежоспособност по чл. 608, ал. 1 ТЗ, следва да се извърши анализ дали предприятието има достатъчно налични краткотрайни активи, с които да посрещне краткосрочните/текущи задължения, на база реалната ликвидност от икономическа гледна точка на тези активи - възможността им да се преобразуват за кратък период от време в парични средства на цена, близка до справедливата пазарна стойност.

Ето защо, от икономическите показатели водещи относно преценката за състоянието на неплатежоспособност, свързано с невъзможността на длъжника да поеме плащанията си, са показателите за ликвидност, които се формират като съотношение между краткотрайните активи (всички или определена част от тях) към краткосрочните или текущи задължения на предприятието. Същевременно, фактът, че предприятието притежава краткотрайни активи не означава сам по себе си, че посредством тях то може да формира входящи парични наличности, защото тези активи може да не са реално ликвидни, заради липсата на търсене на пазара на конкретните материални запаси или краткосрочни инвестиции, съответно поради несъбираемост или обезценка на краткосрочните вземания. Ето защо, ако актив от оборотния капитал не може да бъде трансформиран в парични средства, показателят ликвидност, при изчисляването на който е включен този актив, не дава реална картина на способността на предприятието да осъществи текущите плащания към кредиторите си. В този случай, предприятието следва да може да посрещне краткосрочните/текущите си задължения чрез останалите елементи на краткосрочните активи. С оглед отчитане на различната ликвидност на краткосрочните активи, при преценка на икономическото

състояние на предприятието се формират 4-ри коефициента (показателя) на ликвидност: обща, бърза, незабавна и абсолютна. Чрез тези коефициенти се извършва съпоставяне (съотнасяне) към краткосрочните задължения (текущите задължения) на определена част или на всички краткотрайни активи, диференцирани според тяхната ликвидност.

Така коефициентът на обща ликвидност е съотношение на всички краткотрайни активи към краткосрочните пасиви (задължения), докато при другите коефициенти на ликвидност се включват само определена група или сбор от няколко групи краткотрайни активи. В случая обаче молителят не установява да носител изобщо на краткотрайни активи.

Отразени са вземания, представляващи дългосрочни заеми и инвестиции, но няма данни за тяхната евентуална събираемост, поради нередовно водените счетоводни записвания. От друга страна, молителят признава, че не разполага с активи, с които да погаси задълженията си, установени с влязъл в сила ревизионен акт. Това означава, че дружеството е в невъзможност да покрива текущите си задължения, включително преодоляване на това състояние не би могло да се очаква, тъй като дейността му е прекратена и същата не може да е източник на финансови постъпления. При това положение, е налице трайна невъзможност търговецът-молител да погасява краткосрочните си задължения, която невъзможност не е преодоляна към приключване на устните състезания в настоящото производство и няма обективни предпоставки за преодоляването ѝ, с оглед откритото производство по ликвидация.

От друга страна при спиране на плащанията, законът въвежда презумпция за неплатежеспособност, но само ако спирането е по отношение на някое от задълженията, изчерпателно изброени в ал. 1 на чл. 608 ТЗ. Няма съмнение, че „Б.Х.Б.“ ЕООД – в ликвидация, ЕИК *****, е спряло плащанията на публичноправни задължения за данък добавена стойност, дължим за 2016 г., което обосновава прилагането на презумпцията по чл. 608, ал. 2 ТЗ, включително фактът-презумпционна предпоставка се признава от самия молител. Ето защо, следва да се приеме, че е налице състояние на неплатежеспособност и с оглед приложение на въведената законова презумпция, което изисква съдът да определи началната дата на това състояние.

По въпроса за начина на определяне на началната дата на неплатежеспособност на длъжника в производството по несъстоятелност е налице трайна практика на ВКС - в решение [№ 33 от 07.09.2010 г. по т. д. № 915/2009 г.](#), II т. о., [решение № 115 от 25.06.2010 г. по т. д. № 169/2010 г.](#), II т. о., [решение № 90 от 20.07.2012 г. по т. д. № 1152/2011 г.](#), I т. о., решение № 13 от 23.06.2015 г. на ВКС по т. д. № 2435/2014 г., II т. о., ТК и други, е изразено категоричното становище, че началната дата на неплатежеспособност, разглеждана като момент на проявление на трайната неспособност на длъжника да погасява свои изискуеми парични задължения към кредиторите по [чл. 608, ал. 1 ТЗ](#) с наличните си краткотрайни активи, се определя от неговото цялостно икономическо състояние, при отчитане на най-ранния момент на спиране на плащанията като външен белег на неплатежеспособността. Или началната дата е най-ранната, установена по делото дата, към която са налице всички елементи от фактическия състав на неплатежеспособността.

Съдът приема, че първото установеното непогасено публичноправно задължение на „Б.Х.Б.“ ЕООД – в ликвидация, ЕИК *****, е за данъчния период 01.01.2016 г. - 31.12.2016 г., поради което същото е с настъпила най-късно на 14.01.2017 г. изискуемост, тъй като към този момент е било дължимо внасянето на ДДС за последния данъчен период - м. 12.2016 г., съгласно чл. 89, ал. 1 вр. чл. 125, ал. 5 ЗДДС (действаща редакция към 14.02.2016 г.), затова

като начална дата на неплатежоспособността съдът приема датата 15.01.2017 г. (денят, следващ изтичането на срока за внасяне на ДДС, от който „Б.Х.Б.“ ЕООД – в ликвидация, ЕИК **** е изпаднало в забава) и е спряло плащанията на публично-правните си задължения, което не е проявление на временни затруднения в дейността на предприятието, след като състоянието на невъзможност да бъдат посрещнати плащанията в никой последващ момент не е било преодоляно.

Затова като начална дата на неплатежоспособността съдът приема датата 15.01.2017 г., към която е спряно обслужването на публичноправните задължения и това състояние не е преодоляно.

В молбата на „Б.Х.Б.“ ЕООД – в ликвидация, ЕИК ****, се претендира в условията на кумулативност да е налице и свръхзадълженост, като основание за откриване на производство по несъстоятелност, поради което ако това състояние предхожда неплатежоспособността, то ще е основанието за откриване на производство по несъстоятелност, защото поглъща неплатежоспособността.

За да е налице състояние на свръхзадълженост е необходимо имуществото на дружеството да не е достатъчно за покриване на паричните му задължения (чл. 742 ТЗ). В решение № 201/11.12.2014 г. по т. д. № 659/2014 г. на ВКС, I ТО, е указано, че за разлика от неплатежоспособността, при свръхзадължеността, легално дефинирана в чл. 742 ТЗ, не е нужно задълженията да са изискуеми и за наличие на свръхзадълженост се преценяват и неизискуемите задължения. В случая обаче всички задължения на търговеца са изискуеми.

Двете основания за откриване на производството по несъстоятелност – неплатежоспособност и свръхзадълженост, са самостоятелни. Могат да бъдат предявени в условията на кумулативност, както в случая, или евентуалност. Възможно е откриване на производство по несъстоятелност и на двете основания, ако съвпада началната дата. Ако свръхзадължеността предхожда момента на настъпване на неплатежоспособност, от значение е дали състоянието на свръхзадължеността продължава да съществува и към момента на постановяване на решението. При наличието на предпоставките и на двете, ще бъде съобразена по-ранната дата, ако съответното състояние е налице и към момента на постановяване на решението.

Преценката налице ли е свръхзадълженост следва да отчита действителната, а не балансова стойност на активите на предприятието, тъй като е възможно счетоводно да не са отчетени парични задължения или необосновано да са вписани активи, които не са действително придобити. Към 15.01.2017 г. не се установява правната сфера на молителя да е била обременена с надхвърлящи активите пасиви, тъй като в обявения по партидата на дружеството в търговския регистър годишен финансов отчет за 2016 г. са отразени активи на обща стойност 13986000 лева (към 31.12.2016 г.), поради което евентуално състояние на свръхзадълженост би било проявено в последващ момент, но той би бил последващ настъпилата презумптивна неплатежоспособност, затова тъй като към приключване на устните състезания са налице и двете основания за откриване на производство по несъстоятелност, но по-ранна е датата на неплатежоспособността, то охраняването на интересите на всички кредитори налага да бъде открито производство по несъстоятелност на основание неплатежоспособност с начална дата 15.01.2017 г..

Предвид липсата на данни за наличието на имущество на молителя, което да е достатъчно за покриване на началните разноски за производството по несъстоятелност и при неизпълнено задължение от молителя, респ. от неговите кредитори за внасяне на сумата

6000 лева, указано им с определение № 2133 от 22.06.2023 г., са налице всички предпоставки за откриване на производството по несъстоятелност при условията на чл. 632, ал. 1 ТЗ, едновременно с което дружеството да бъде обявено в несъстоятелност и производството да бъде спряно. В тази хипотеза временен синдик не се назначава, нито се определя дата за провеждане на първо събрание на кредиторите. Приложение на посочената разпоредба се налага и с оглед откритото производство по ликвидация.

С откриване на производство по несъстоятелност, съгласно чл. 272а ТЗ производството по ликвидация се спира, съответно би се прекратило при влизане в сила на решението, поради което изричен диспозитив в този смисъл няма как да бъде постановен, с оглед което изричното искане на молителя в тази насока, е неоснователно.

Съгласно чл. 620, ал. 1 вр. чл. 621 ТЗ, „Б.Х.Б.“ ЕООД – в ликвидация, ЕИК **** следва да бъде осъдено да заплати в полза на съда дължимата за производството държавна такса в размер на 250 лева, която да бъде събрана от масата на несъстоятелността.

Така мотивиран и на основание чл. 632, ал. 1 ТЗ, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОБЯВЯВА НЕПЛАТЕЖОСПОСОБНОСТТА на „Б.Х.Б.“ ЕООД – в ликвидация, ЕИК ****, с адрес: гр. София ****, район Лозенец, ул. ****, представлявано от ликвидатора Д. П. И. и ОПРЕДЕЛЯ НАЧАЛНАТА Й ДАТА – 15.01.2017 г..

ОТКРИВА ПРОИЗВОДСТВО ПО НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ, на основание чл. 632, ал. 1 ТЗ, по отношение на „Б.Х.Б.“ ЕООД – в ликвидация, ЕИК ****, с адрес: гр. София ****, район Лозенец, ул. ****, представлявано от ликвидатора Д. П. И..

ОБЯВЯВА В НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ „Б.Х.Б.“ ЕООД – в ликвидация, ЕИК ****, с адрес: гр. София ****, район Лозенец, ул. ****, представлявано от ликвидатора Д. П. И..

ПОСТАНОВЯВА прекратяване на дейността на предприятието на „Б.Х.Б.“ ЕООД – в ликвидация, ЕИК ****, с адрес: гр. София ****, район Лозенец, ул. ****, представлявано от ликвидатора Д. П. И..

ДОПУСКА ОБЕЗПЕЧЕНИЕ чрез налагане на ЗАПОР на цялото движимо имущество и вземания и ВЪЗБРАНА върху цялото недвижимо имущество на „Б.Х.Б.“ ЕООД – в ликвидация, ЕИК ****, с адрес: гр. София ****, район Лозенец, ул. ****, представлявано от ликвидатора Д. П. И..

СПИРА производството по търг. дело № 1163/2023 г. по описа на СГС, ТО, VI-16 състав.

УКАЗВА, на основание чл. 632, ал. 2 ТЗ, на КРЕДИТОРИТЕ и на ДЛЪЖНИКА „Б.Х.Б.“ ЕООД – в ликвидация, ЕИК ****, с адрес: гр. София ****, район Лозенец, ул. ****, представлявано от ликвидатора Д. П. И., че спряното производство по несъстоятелност може да бъде възобновено в 1-годишен срок от вписването на решението за откриване на производство по несъстоятелност, ако се удостовери, че е налице достатъчно имущество или ако се депозира по сметка на СГС, а именно: ****, ВИС код на БЪЛГАРСКА НАРОДНА БАНКА – BNBGBGSD, необходимата сума за предплащане на началните разноски по чл. 629б ТЗ в размер на 6000 (шест хиляди) лева.

УКАЗВА, на основание чл. 632, ал. 4 ТЗ, че ако в 1-годишния срок от вписването на

решението за откриване на производство по несъстоятелност не бъде поискано възобновяването му, същото ще бъде прекратено, като се постанови заличаване от търговския регистър на „Б.Х.Б.“ ЕООД – в ликвидация, ЕИК ****, с адрес: гр. София ****, район Лозенец, ул. ****, представлявано от ликвидатора Д. П. И..

ОСЪЖДА „Б.Х.Б.“ ЕООД – в ликвидация, ЕИК ****, с адрес: гр. София ****, район Лозенец, ул. ****, представлявано от ликвидатора Д. П. И., на основание чл. 620, ал. 1 вр. чл. 621 ТЗ, да заплати в полза на бюджета на Софийски градски съд, сумата 250 (двеста и петдесет) лева – държавна такса за производството.

РЕШЕНИЕТО подлежи на вписване в търговския регистър и може да се обжалва в 7-дневен срок от вписването пред Софийския апелативен съд.

ПРЕПИС от решението да се изпрати незабавно на Агенцията по вписванията за вписване на решението в ТРРЮЛНЦ, на основание чл. 622 ТЗ.

СЪДИЯ:

Съдия при Софийски градски съд: _____